

licet nūmerum, & plerisque, nescio, an Manuductorum fidelium defectu, an propriā etiā negligentia, ut de aliis nunc non dicam causis, superficialiā tantū & quicquidq; literarum cognitione contentis, quia imō contentissimis, & hinc etiā contemptissimis, maximō cum Seculi hujus probro, cui ab antecedente doctisq; in eo Viris tot suppeditata fuerunt ad bonarum Artium felicem culturam adminicula. Et quia simul Amicus ille mens, quem postea forsitan ex occasione cum debito Elogii honore nominabo, certior me fecit, Te Ingenii bonis mercibus instructissimi promtitudinem uno jam & altero Specimine Luci publicæ non sine bonorum adplausu exhibuisse, non prius destiti, quā curiositati meæ nemini, spero, displicitura aliquā ex parte satisfacerem. Commodum accidit, ut alius quidam Amicus tanquam aliquid novi inspiciendum offerret eruditissimum tuum de *Sinensium re literariā* Commentarium, ut omnes alio staceam, *Hottingero*, at, quanto in his abstrusioribus literis Viro! commendatissimum. Ego, ne quid tuis dare videar auribus, nihil addo, nisi salivam mihi indē moram esse, ac desiderium in majus accensum, ut si quid præterea orbi erudito dedisses, ne eo diutius carere cogar,